

Beszámoló 2011 május - 2012 május időszakban végzett munkámról

Először is szeretnék köszönetet mondani a Communitas Alapítvány Ösztöndíj Bizottságának a támogatásért, amiben részem lehetett az elmúlt évben, amire ha most visszagondolok, szinte észre sem vettem úgy múlt el.

Beszámolómat ösztöndíj „évben” számolom, így szeretnék az egy éves munkámról, az ösztöndíj átvételétől számítva, egy kis ízelítőt nyújtani.

Az ösztöndíj átvételkor már Csokonai *Dorottyáját* próbáltuk. A mű felolvasó színházi formában került színre, a mesélőn kívül a többi szereplő több figurát is megjelenített. Különös kihívás volt ez a munka számomra, hiszen szinte csupán a hangom segítségével kellett megteremtenem és jellemezni egy-egy szereplőt, ráadásul úgy, hogy jól elkülönüljön a többi általam játszott szereptől. Leginkább talán a rádiójátékhoz hasonló, sajátos koncentrációt igénylő feladat. Az előadást stúdiótérben, általános iskolás diákoknak játszottuk.

Következő munkám *A kék csodatorta* melyhez mondhatni személyes kapcsolat fűz: ez volt az első kolozsvári előadás, amit az egyetemre kerülve láthattam – és ha lehet így fogalmazni, sok-sok gyerekhez hasonlóan én is rajongó lettem. Keresztes Attila most újra megrendezte a mesemusicalt, én pedig ezúttal a színpadon lehettem Heuréka szerepét alakítva. A gyerek szerepéből át kellett lépni a játész szerepébe, s mindezt úgy, hogy az alakítás során tudatosítanom kell magamba, a nézőtérben gyerekek ülnek, olyan nézők, akik egész másképp koncentrálnak és reagálnak egy előadásra, mint a felnőttek. Ez az előadás nagy szerelmem máig, és szerencsére, bár a bérleteket kijátszottuk Szatmáron, mégis napirenden tudjuk tartani az előadást, ugyanis pont egy Nagyvárad turnéra készülünk, ahol ismét játsszuk.

Nyári szabadidőnkben, színházon kívüli produkcióként, létrehoztunk egy szabadtéri előadást, Ruzzante *Az anconai özvegy* című commedia dell' arte szcenáriója. Az előadást Keresztes Attila rendezte meg. Ebben az előadásban az improvizáció és a fizikai állóképesség játszik kiemelkedő szerepet, ugyanakkor colombina-Bessa szerepében azzal a kihívással is meg kell küzdenem, hogy maszk nélkül játszom egy olyan előadásban, amiben a többi szereplő maszkot visel.

A 2012-es színházi évad első produkciója Füst Milán *Boldogtalanok* című darabja. Az előadást az a Radu Afrim rendezze, aki a kortárs román színház egyik legfontosabb alkotója, s – bár kortárs magyar darabon már dolgozott – először rendez magyar nyelven. Vilma szerepe igazi mélylélektani búvárkodást követel meg. Egy beszűkült tudatállapot az amiben, Vilma él, anélkül, hogy észlelné, belekeveredik egy szerelmi háromszögbe, amiből, tulajdonképpen nem tud kimozdulni. „A Boldogtalanok metszően, élet-szagúan naturalista, szereplői jellemét külvárosi nyomor alakítja jellemüket, és elfásultságukból következik végzetük, melyhez ráadásul ragaszkodnak. Olyan hősök ők, akik kapaszkodnak saját keresztjükbe és még csak tövisszörűt sem kapnak jutalmul. Egy végletekig fokozódó szerelmi háromszög, ami akár köznapi is lehetne, ám Róza, Húber és Vilma nem a könnyű megoldást választja - sőt, úgy tűnhet, egyáltalán nem is akarják problémáikat megoldani. Miért? - kérdezhetnénk egyszerűen, ha a történet nem vetne fel egyben bonyolultabb és mélyrehatóbb kérdéseket is. Lehet bármi áron szeretni? Szeretve gyűlölni? Büntudathoz hozzászokni? A Boldogtalanokban a belső vívódás jelenik meg, a kimondhatatlan szakad fel, mi pedig ezúttal nézőként érhetjük tetten - talán magunkat.

Amikor a festő az üres vászon előtt áll, döntenie kell, melyik színbe mártja először az ecsetet. Füst Milán a sötét palettát választotta, festményén a szürkék, barnák, mélyvörösek, feketék, fények és árnyékok tökéletesen visszaadják a megszólalásig igaz életet. A tiszta pohár vízbe ezúttal a keserű pirula kell, hogy feloldódjon...”

Következő színházi munkám, a múlt évadban elkezdett „felolvasó színházi előadások folytatása, ami ebben az évben Petőfi Sándor *A helység kalapácsa* című műve lett. Az előadás ugyan túlnötte magát a felolvasó színházon, ugyanis a szereplők megtanulták a szöveget, így a színpadi játék került előtérbe. Én egy leányt alakítok ebben az előadásban. „A dalbetétekkel, élő zenével és klasszikus humorral fűszerezett előadás kitűnő, könnyed, de mégis tartalmas szórakozási lehetőséget kínál a közönségnek, a Szép András által szerzett zenék pedig sok humorral és iróniával segítenek elmélyülni és feloldódni Petőfi remekbeszabott stílusparódiájának varázslatos világában. Az előadás keretjátékaiban ugyanakkor a líraiság is hangsúlyossá válik. Ezáltal az alkotók a színház lényegére is reflektálnak: közös jelenlétükkel és Petőfi megzenésített, ön ironikus eposz-zárlatával a *"magamat kigúnyolom, ha kell"* cyranoi jelmondatát idéző módon mutatnak rá a nevetetés művészetének mélységére, és ezen hálás-hálátlan feladatnak a maga kicsinységeiben is ott rejlő nagyságára.”

Ezen sorok írása közben épp zajlanak a *Szentivánéji álom* próbái, amiben a számomra mindig is legizgalmasabbnak tartott figurát Puck-ot játszom majd. Shakespeare darabját Keresztes Attila viszi színre. Túl vagyunk az olvasópróbákon, és elkezdődtek a rendelkező próbák és a folytatást nagy izgalommal várom.

Az egyéni műsorom kapcsán tervbe vettem felfrissíteni egy főiskolán dolgozott egyéni műsort: *Perlawi Andor: Diké szerelmei* darabját. Főiskolán, mint kötelező vizsgafeladat választottam ki ezt a darabot, és szakirányító tanárommal, Laczkó Vass Róberttel, dramatizáltuk és vittük színre, mint egyéni vizsgaelőadás. A monodramát, egy vízió anatómiájának is nevezik. Diké megidézi egy kihallgatás alkalmával a múltját, szerelmeire emlékezik egy olyan korban ahol emiatt kurtizánná titulálták. Diké kálváriája ott csúcsosodik, amikor embert öl, egy a fejében már orrszarvúvá torzult mutáns nőiségében megalázni akaró férfit. Tettét már akkor sem tudja megbánni mikor kiderül, hogy ez az ember tulajdon apja volt. Egy női lélek hányattatásáról szól, és azt hiszem nem véletlen, hogy miközben belemélyültem a musicalbe, ösztönösen asszociáltam ezzel a monodramával. Színházi formában izgalmasnak találom azt, hogy a drámát színesebbé tenné néhány odaillő chanzon, cuplé vagy operett részlet. Az előadás megvalósítása végett hangképzés órákra járok, és egy korrepetitorttal állítottuk össze a dalanyagot, amiket az előadásban zongorán kísér. Az előadás részleteiből bemutatót tartottunk a Szatmárnémeti Ioan Slavici Művészeti iskola évzáró ünnepségén, a végleges bemutatót, június elejére tűztük ki. A Szatmárnémeti Északi Színház helyet és teret biztosít, hogy színművészei saját egyéni produkciókat hozzanak létre, így helyszínül a Pódiumtermet választottam, amivel már egy bensőséges hangulatú teret is nyertem.

Még egyszer megköszönöm a Communitas Alapítvány kuratóriumának az egy éves támogatást, és sok sikert és szerencsét kívánok művészkollégáimnak.

Füst Milán: Boldogtalanok. rend. Radu Afrim

Ruzzante: Az anconai özvegy. rend Keresztes Attila

Petőfi Sándor: A helység kalapácsa. rend. Galló Ernő

Muszty Bea-Dobay András: A kék csodatorna rend. Keresztes Attila

